

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Αρ. 2886 της 17ης ΙΟΥΝΙΟΥ 1994
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Ο περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία Θυμάτων) Νόμος του 1994 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 47(I) του 1994

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΝΟΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΣΤΗΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο Νόμος αυτός θα αναφέρεται ως ο περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία Θυμάτων) Νόμος του 1994. Συνοπτικός
τίτλος.

2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια. Ερμηνεία.

«βία» σημαίνει τη βία όπως ορίζεται στο άρθρο 3·

«Δικαστήριο» σημαίνει Πρόεδρο Επαρχιακού Δικαστηρίου ή Ανώτερο Επαρχιακό Δικαστή·

«Επιτροπή» σημαίνει τη Συμβουλευτική Επιτροπή που συστήνεται δυνάμει του άρθρου 16·

«θεραπευτική αγωγή αυτοελέγχου» σημαίνει τη θεραπευτική αγωγή που αναφέρεται στο άρθρο 7·

«μέλη της οικογένειας» σημαίνει άντρα και γυναίκα που έχουν συνάψει νόμιμο γάμο ή που συζούν ως ανδρόγυνο και περιλαμβάνει τους γονείς, καθώς και τα τέκνα·

«οικογενειακή κατοικία» σημαίνει το μέρος όπου η οικογένεια έχει τη συνήθη διαμονή της, ανεξάρτητα από το σε ποιον από τους δύο συζύγους ή άλλους ενοίκους αυτή ανήκει ή ανεξάρτητα από τα ποσοστά ιδιοκτησίας·

«Οικογενειακός Σύμβουλος» σημαίνει τον Οικογενειακό Σύμβουλο που διορίζεται δυνάμει του άρθρου 15·

«Υπουργός» σημαίνει τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Έννοια της βίας και πεδίο εφαρμογής της.

3.—(1) Βία, για τους σκοπούς του Νόμου αυτού, σημαίνει οποιαδήποτε παράνομη πράξη ή συμπεριφορά με την οποία προκαλείται άμεσα πραγματική σωματική, σεξουαλική ή ψυχική βλάβη σε οποιοδήποτε μέλος της οικογένειας και περιλαμβάνει και τη βία που ασκείται με σκοπό την επίτευξη σεξουαλικής επαφής χωρίς τη συγκατάθεση του θύματος, καθώς επίσης και τον περιορισμό της ελευθερίας του.

(2) Ανεξάρτητα από την ερμηνεία του όρου «βία» με βάση το εδάφιο (1), στην πιο πάνω έννοια εμπίπτουν και τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 4(2), 5 και 6 του παρόντος Νόμου.

(3) Πράξη ή συμπεριφορά η οποία συνιστά βία, με βάση τα εδάφια (1) και (2) του άρθρου αυτού, ή αδίκημα, με βάση τα άρθρα 174, 175 και 177 του Ποινικού Κώδικα, όταν διαπράττεται τη παρουσία ανήλικου μέλους της οικογένειας, θεωρείται βία η οποία ασκείται εναντίον του εν λόγω ανήλικου και η οποία δύναται να προκαλέσει σ' αυτό ψυχική βλάβη. Η εν λόγω πράξη ή συμπεριφορά συνιστά αδίκημα τιμωρούμενο με βάση το εδάφιο (4) του άρθρου αυτού.

Κεφ. 154.
3 του 1962
43 του 1963
41 του 1964
69 του 1964
70 του 1965
5 του 1967
58 του 1967
44 του 1972
92 του 1972
29 του 1973
59 του 1974
3 του 1975
13 του 1979
10 του 1981
46 του 1982
86 του 1983
186 του 1986
111 του 1989
236 του 1991.

(4) Οποιοσδήποτε ασκεί βία με βάση το εδάφιο (1) διαπράττει αδίκημα δυνάμει του Νόμου αυτού, που τιμωρείται, εκτός από την περίπτωση που σε άλλον ή στον παρόντα Νόμο προβλέπεται αυστηρότερη ποινή, με ποινή φυλάκισης πέντε χρόνων ή με χρηματική ποινή £3.000 ή και με τις δύο ποινές, χωρίς να επηρεάζεται η εξουσία του Δικαστηρίου να επιβάλει δυνάμει του Νόμου αυτού ή άλλου νόμου οποιαδήποτε άλλη ποινή η οποία να είναι πρόσθετη ή να αντικαθιστά τις πιο πάνω ποινές.

Άκρως σοβαρή βία.

4.—(1) Όταν τα αδικήματα που αναφέρονται στην πρώτη στήλη του πιο κάτω εδαφίου (2) διαπράττονται από ένα μέλος της οικογένειας σε βάρος άλλου μέλους, αυτά θεωρούνται, για τους σκοπούς του Νόμου αυτού, άκρως σοβαρά και το Δικαστήριο, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η κατηγορία βασίζεται στα άρθρα του Ποινικού Κώδικα που αναφέρονται στη δεύτερη στήλη του εδαφίου (2), δύναται να επιβάλει τις αυξημένες ποινές που προβλέπονται στην τρίτη στήλη του ίδιου εδαφίου αντί τις ποινές που προβλέπονται στα εν λόγω άρθρα του Ποινικού Κώδικα.

(2) Τα αδικήματα στα οποία αναφέρεται το εδάφιο (1) είναι τα εξής:

Αδίκημα	Άρθρο	Ποινή
(α) Άσεμνη επίθεση κατά θήλεος:	151	Η φυλάκιση αυξάνεται από δύο σε πέντε χρόνια.
(β) Άσεμνη επίθεση κατ'άρρενος:	152	Η φυλάκιση αυξάνεται από δύο σε πέντε χρόνια.
(γ) Διαφθορά θήλεος ηλικίας κάτω των δεκατριών χρόνων:	153(1)	Ισόβια φυλάκιση (η ποινή παραμένει ως έχει).
(δ) Απόπειρα διαφθοράς θήλεος ηλικίας κάτω των δεκατριών χρόνων:	153(2)	Η φυλάκιση αυξάνεται από τρία σε επτά χρόνια.
(ε) Διαφθορά θήλεος ηλικίας δεκατριών έως δεκαέξι χρόνων:	154	Η φυλάκιση αυξάνεται από δύο σε δέκα χρόνια.
(στ) Διαφθορά θήλεος ηλιθίου ή μειωμένου νοητικά:	155	Η φυλάκιση αυξάνεται από δύο σε δώδεκα χρόνια.
(ζ) Παρά φύσιν ασέλγεια:	171	Η φυλάκιση αυξάνεται από πέντε σε δέκα χρόνια.
(η) Παρά φύσιν ασέλγεια με άσκηση βίας:	172	Η φυλάκιση αυξάνεται από δεκατέσσερα χρόνια σε ισόβια φυλάκιση.
(θ) Απόπειρα για παρά φύσιν ασέλγεια:	173	Η φυλάκιση αυξάνεται από επτά σε δέκα χρόνια.
(ι) Βαριά σωματική βλάβη:	231	Η φυλάκιση αυξάνεται από επτά σε δέκα χρόνια ή επιβάλλεται η προβλεπόμενη χρηματική ποινή ή και οι δύο ποινές.
(ια) Τραυματισμός και ανάλογες πράξεις:	234	Η φυλάκιση αυξάνεται από τρία σε τέσσερα χρόνια.
(ιβ) Κοινή επίθεση:	242	Η φυλάκιση αυξάνεται από ένα σε δύο χρόνια ή επιβάλλεται η προβλεπόμενη χρηματική ποινή ή και οι δύο ποινές.

Βιασμός
συζύγου
από σύζυγο.

5. Παρά τις διατάξεις οποιουδήποτε νόμου, τα αδικήματα του βιασμού, σύμφωνα με τα άρθρα 144 και 145 του Ποινικού Κώδικα, και της απόπειρας βιασμού, σύμφωνα με το άρθρο 146 του ίδιου Κώδικα, δύναται να θεωρηθεί ότι έχουν διαπραχθεί από σύζυγο εναντίον συζύγου, αν, με βάση τα γεγονότα της υπόθεσης, θα στοιχειοθετούνταν τα αδικήματα αυτά, σε περίπτωση που ο δράστης και το θύμα δεν ήταν συζευγμένοι, και τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα.

Αιμομιξία
μετ' ανηλίκου.

6.—(1) Το αδίκημα της αιμομιξίας, δυνάμει του άρθρου 147 του Ποινικού Κώδικα, όταν διαπράττεται σε βάρος θυγατέρας, εγγονής ή αδελφής ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ χρόνων ή σε βάρος νοητικά καθυστερημένης θυγατέρας, εγγονής ή αδελφής, καθίσταται άκρως σοβαρό και τιμωρείται με την ποινή της διά βίου φυλάκισης.

117 του 1989.

(2) Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού ο όρος «νοητικά καθυστερημένο άτομο» έχει την έννοια που αναφέρεται στον περί Νοητικά Καθυστερημένων Ατόμων Νόμο του 1989.

Κηδεμονία ή
αναστολή
φυλάκισης
με ειδικούς
όρους.
Κεφ. 162.

7.—(1) Το Δικαστήριο, αν το κρίνει σκόπιμο, δύναται, αντί να επιβάλει στον κατηγορούμενο οποιαδήποτε άλλη ποινή, να τον θέσει με τη συγκατάθεσή του υπό κηδεμονία, δυνάμει του περί Κηδεμονίας Αδικοπραγούντων Νόμου, με τον ειδικό όρο ότι θα υποβληθεί σε θεραπευτική αγωγή αυτοελέγχου από ειδικούς σε τέτοιου είδους συμπεριφορά ή με άλλους όρους που το Δικαστήριο θα κρίνει αναγκαίους, για να αποφευχθεί η επανάληψη πράξεων βίας εντός του πεδίου εφαρμογής του Νόμου αυτού.

95 του 1972.

(2) Το Δικαστήριο, αν το κρίνει σκόπιμο, δύναται να επιβάλει με τη συγκατάθεση του κατηγορουμένου ποινή φυλάκισης, να την αναστείλει, δυνάμει του άρθρου 5 του περί Υφ' Όρων Αναστολής της Εκτελέσεως Ποινής Φυλακίσεως Ωρισμένων Περιπτώσεων Νόμου, και να θέσει ως όρο στο διάταγμα επιτήρησης τον όρο που αναφέρεται στο εδάφιο (1) πιο πάνω.

Διάταγμα
αποκλεισμού.

8.—(1) Το Δικαστήριο δύναται να εκδώσει εναντίον προσώπου που κατηγορείται για τη διάπραξη οποιουδήποτε αδικήματος βίας, με βάση τον παρόντα Νόμο, διάταγμα, το οποίο ισχύει για την περίοδο και με τους όρους που δυνατό να θέσει, με το οποίο να απαγορεύει σε αυτό να εισέρχεται ή να παραμένει στην οικογενειακή κατοικία. Το διάταγμα αυτό καλείται «διάταγμα αποκλεισμού».

(2) Για την έκδοση του διατάγματος αποκλεισμού απαιτείται—

- (α) Να αποδειχθεί προς ικανοποίηση του Δικαστηρίου ότι ο κατηγορούμενος έχει ιστορικό επανειλημμένων πράξεων βίας εναντίον μελών της οικογένειάς του ή ότι είχε δύο καταδίκες τα τελευταία δύο χρόνια για παρόμοια αδικήματα ή
- (β) η βία που ασκήθηκε να έχει προκαλέσει τέτοια πραγματική σωματική, σεξουαλική ή ψυχική βλάβη, που να θέτει σε κίνδυνο τη ζωή, τη σωματική ακεραιότητα ή τη σεξουαλική ή ψυχική υγεία των θυμάτων ή
- (γ) να αρνείται ο κατηγορούμενος να υποβληθεί σε θεραπευτική αγωγή αυτοελέγχου που επιβάλλεται ως όρος για σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 33 του Ποινικού Κώδικα ή άλλως πως.

(3) Το Δικαστήριο στο διάταγμα αποκλεισμού που εκδίδει ορίζει ημερομηνία πριν από την εκπνοή της περιόδου αποκλεισμού κατά την οποία εξετάζει το ενδεχόμενο παράτασης ή διαφοροποίησης του διατάγματος αυτού.